

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΕΠΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΣΑΒΒΑ

Δύο ἔτη μετά τήν συνάντησιν τοῦ αἰοδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀθηναγόρου καί τοῦ Πάπα Παύλου VI εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τόν Δεκέμβριον τοῦ 1963, ἡ Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία ἐπέστρεψε εἰς τήν Σιωνίτιδα Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν τό λείψانون τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, τό ὁποῖον εἶχον μεταφέρει οἱ Σταυροφόροι εἰς Βενετίαν.

Μετά τάς γενομένας συνεννοήσεις καί προετοιμασίας, τό λείψانون τοῦ Ἁγίου Σάββα ἔφθασε εἰς τά Ἱεροσόλυμα τήν 13^{ην} μηνός Ὀκτωβρίου τοῦ 1965, συνοδευόμενον ὑπό τῆς εἰς Ἱταλίαν πρός τοῦτο μεταβάσης ἀποστολῆς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἀποτελουμένης ὑπό τοῦ νῦν Μητροπολίτου Καισαρείας κ. Βασιλείου, τοῦ νῦν Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ (τότε Ἱεροδιακόνου) καί τῶν μακαριστῶν Μητροπολιτῶν Πέτρας Γερμανοῦ καί Ἀρχιμανδρίτου Σεραφεῖμ, πνευματικοῦ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Ἀπό τήν Πύλην τοῦ Δαβίδ τό ἱερόν λείψانون μετεφέρθη τότε ἐν πομπῇ εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου καί παρέμεινε διά μίαν ἐβδομάδα πρός προσκύνησιν.

Ἐν συνεχείᾳ τό σεπτόν λείψانون μετεφέρθη εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, τήν ἰδρυθεῖσαν ὑπό τοῦ Ὁσίου Σάββα, ἔνθα καί παρέμεινεν ἔκτοτε ὡς θησαυρός καί κειμήλιον, ὡς πηγή δυνάμεως καί ἰάσεων διά τούς Πατέρας τῆς Μονῆς καί τούς ἐπισκέπτας αὐτῆς.

Τό γεγονός τοῦτο τῆς ἐπανακομιδῆς καθιερώθη νά ἐορτάζεται εἰς τό ἑξῆς εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, πανηγυρικώτερον ὅμως εἰς τήν Ἱεράν Λαύραν τοῦ Ὁσίου Σάββα, πρός ἣν καί ἀποστέλλεται ἀρχιερατική συνοδεία ἐξ Ἱεροσολύμων τήν 13^{ην} Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, δι' ἀκολουθίας συγγραφείσης ὑπό τοῦ ὑμνογράφου μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν Νικοδήμου καί δι' ἀκολουθίας Χαιρετισμῶν πρός τόν Ἅγιον, ἐκπονηθείσης ὑπό τοῦ ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας μακαριστοῦ π. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου.

Ἡ ἐορτή ἐωρτάσθη καί ἐφέτος συμφώνως πρός τό Ἀγιοσαββιτικόν τυπικόν δι' ὁλονυκτίου ἀγρυπνίας, ἥς προεξῆρξε ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', προσελθὼν ἀφ' ἐσπέρας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ὁσίου Σάββα μετά συνοδείας τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης Ἀριστάρχου καί ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου.

Ἰδιαιτέραν συγκίνησιν προεκάλεσε καί πνευματικὴν ἀνάτασιν ἐδημιούργησεν εἰς τούς μετασχόντας εἰς τήν ἐορτήν ἡ παρουσία τῆς συνοδείας τῶν Δανιηλαίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἡ ἀκριβὴς βυζαντινὴ ψαλμωδία αὐτῶν καί ἡ πολύτιμος μεγάλη ἐπηγυρωμένη εἰκὼν τῆς Παναγίας Τριχερούσης, τήν ὁποίαν ἐφιλοτέχνησε ὁ Δανιηλαῖος Ἱερομόναχος ἀγιογράφος π. Δανιήλ, χορηγοῦντος χρηματικῶς τοῦ Ἀγιοπαυλίτου μοναχοῦ π. Νικοδήμου κατὰ τό πρότυπον τῆς εἰκόνης τῆς Παναγίας

Τριχερούσης, τῆς φυλασσομένης εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Χιλανδαρίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, μεταφερθείσης εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Σέρβου, ὅτε οὗτος ἐπεσκέφθη τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Σάββα, τὸν 13^{ον} αἰ.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὴν θ. Λειτουργίαν μετέσχον παρακολουθοῦντες ἐν κατανύξει βαθεῖα πολλοὶ ἀραβόφωνοι Ὁρθόδοξοι πιστοὶ τοῦ Πατριαρχείου ἐκ Βηθλεέμ, Μπετζάλλας καὶ Χωρίου τῶν Ποιμένων.

Εἰς τούτους ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, τονίζων ἰδιαιτέρως τὴν ἀρετὴν τοῦ Ὁσίου Σάββα, τὴν ὁσιότητα, ἐγκράτειαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἱεραποστολικὴν ποιμαντικὴν δρᾶσιν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ κατὰ τῆς κακοδοξίας τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἁγίου αὐτοῦ λειψάνου διὰ τὴν Μονὴν καὶ τοὺς ἐπισκέπτας αὐτῆς.

Ἡ ὅλη ἐορτὴ εἰς τό ἔρημον περιβάλλον τῆς Λαύρας, τῆς ἀνακαινισθείσης εἰς παρεκκλήσια, ἁγιογράφησιν καὶ χώρους διαμονῆς ὑπὸ τοῦ ἀσκητικοῦ ἀλλὰ καὶ φιλέργου πνευματικοῦ αὐτῆς, Ὁσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐδοκίμου, ἔγινε σταθμός πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ, ἐπικοινωνίας πνευματικῆς μετὰ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Μονῆς Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ Ὁσίου Ξενοφώντος καὶ ἄλλων ἐγκαταβιωσάντων ἐν αὐτῇ καὶ κοινωνίας τῶν Ἀγιοταφιτῶν καὶ Ἀγιορειτῶν Πατέρων.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τοὺς Πατέρας καὶ τό ἐκκλησίασμα ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερον εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἔνθα ἐορτάζομεν διπλὴν ἐορτὴν, τῆς ἐπανακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ὁσίου Σάββα καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς εἰκόνης τῆς Παναγίας Τριχερούσης, τὴν ὁποῖαν ἐζωγράφισεν ὁ Δανιηλαῖος μοναχὸς Δανιήλ, ἐκ τῆς εἰκόνης, τὴν ὁποῖαν ἐφύλασσε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς καὶ ἡ ὁποία μετεφέρθη εἰς Ἱερὰν Μονὴν Χιλανδαρίου ἀπὸ τὸν Ἅγιον Σάββαν τὸν Σέρβον. Διὰ τῶν δύο γεγονότων τούτων κατανοοῦμεν τὴν σημασίαν τοῦ λειτουργικοῦ χρόνου τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, τό παρόν, τό παρελθόν καὶ τό μέλλον ἐνούμενα εἰς ἓν ἐν τῷ Σώματι τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτον τὸν Χριστόν ζῶμεν ἡμεῖς εἰς τό Ἅγιον Προσκύνημα καὶ ἀρχαιώτατον μοναστήριον τούτο, μετέχοντες εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν.

Εὐχόμεθα διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν ὑγιεῖαν ψυχῆς καὶ σώματος εἰς τοὺς ἐν τῇ Μονῇ ἀσκουμένους, εἰς τοὺς προσκυνητὰς τῆς Λαύρας καὶ εἰς τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα ἡμῶν. Ἡ Παναγία εἶναι ἡ προστάτις τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ἡμεῖς ἔχομεν συλλειτουργοὺς τοὺς διακόνους Αὐτῆς καὶ ἐκπροσώπους τῆς Ἀγιορειτικῆς Πολιτείας, οἱ ὅποιοι ἐγένοντο πρόξενοι τῆς ἐπανόδου τῆς ἁγίας εἰκόνης Αὐτῆς, τοὺς ὁποίους καὶ εὐχαριστοῦμεν καὶ εὐχόμεθα ἡ εἰκὼν νὰ παραμείνῃ ὁ σύνδεσμος μετὰ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ Ἀγιορειτῶν Πατέρων. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν. Ἐτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder